

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1877-09-24)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1877-09-24)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 94. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000063.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Aulestad.

Foldabu24de sept. 77.

Kære, kære væn, du bestandig den samme!

Dr. Rodenberg og Lobedanz har fortalt dig for meget godt om min ny fortælling. Der er intet særdeles ved den, det forsikrer jeg dig.

Men vi kan tage det på den måde: tryk du, som du siger, dine 8000 expl., hvis du tør risikere det; og betal mig, æftersom du sælger. Du skal ikke have tab på mig, lad os bestandig handle som vænner, der står last og brast i vore fælles affærer. Du behøver ingen kontrakter på forhånd at gøre med mig; jeg har jo aldrig forlangt sådant af dig.

Hovedsagen for mig er: at jeg har dig. Jeg må ud af den krise, som er skabt derved, at min ejendom i Xania hværken er solgt eller ikke solgt, d.v.s. ingenting gir mig. Dertil trænger jeg nu og da hjælp. Jeg håber, det ikke skal stå så længe på; ti jeg har jo nu det på stabelen, der skal bringe alt i roligt leje igæn. Og hværgang det dæmmer op, forelæsningerne.

Gud give, jeg iår slap at tage til dem! Ti det river mig så op, jeg behøver tiden. Aldrig har jeg således trængt til den! Jeg arbejder jo nu så langsomt, og jeg har alligevæl mere æn nogensinne at udrætte. Hvad der er gåt op for mig, siden jeg kom hid i ensomhed, og især i siste vinter, — æfter det, hvis Gud vil jeg skal fullføre det i arbejder, er det jeg bliver dømt af samtid og æftertid. Det er min æftersommer, som skal blive den stærkeste. Jeg har havt en lang og stræng udvikling for at få syn, mod — og tålmod. Havde jeg nu en aldeles sorgfri stilling! Å, Gud, å Gud! havde jeg det nu! Men dertil venter mig 6000 Spd. Først da er jeg i det rolige leje! Jeg har rægned det ud. Først da kan jeg opholde mig, hvor jeg vil (jeg trænger jo til små-rejser til udlandet, jeg trænger jo til at se!), først da kan jeg sidde stille, når jeg har lyst. —

s. 95Ja, Gud give det, han hjælpe mig til at nå dette eden, så jeg kan få arbejde! Arbejde som jeg vil og på det, jeg vil.

Din innerlig, innerlig hengivne

B. B.